

salvator

DAVIDSFONDS

GROENCOMITE

HEEMVRIENDEN

KESELS DRIEMAANDELIJKS CULTUREEL TIJDSCHRIFT

Nr 16

December 1975

Kerststal Kessel

IN DIT NUMMER

'Fort de Kessel' tweede vervolg,

In't kort genoteerd en Open brief aan ons gemeentebestuur i. v. m. fusie.

ZALIG KERSTFEEST, GELUKKIG NIEUWJAAR !

Aan al onze lezers, lezeressen en lezertjes - want wij mogen zeker onze kinderen niet vergeten, die lezen ook Salvator - wensen wij uit ganser harte een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar !

1976 heeft ook voor ons zijn zeer speciale betekenis. Wij gaan immers ons 5e bestaansjaar in ! Dat danken wij in de allereerste plaats aan uw uitgesproken sympathie voor ons boekje en natuurlijk de geldelijke steun die U ons daarvoor verleent ! Zonder uw financiële tegemoetkoming zouden wij het niet kunnen volhouden.

Wij hebben besloten, ondanks de gevoelige stijging van alle mogelijke kosten, onze prijs voor een jaarabbonnement 1976 ongewijzigd op F 50 te houden.

Wij rekenen op uw blijvende steun ! Wenst U Salvator nog te ontvangen in 1976, stort dan F 50 op bankrekening 320-0405166-67 of postrekening 000-0603726-95 van Herman Van Regenmortel, Kessel.

Zeer hartelijk dank voor uw steun !

1909 FORT DE KESSEL 1912 (vervolg)

Wat voorafging : In het kader van de groots opgevatte verdedigingsgordel rond Antwerpen krijgt Kessel ook zijn fort. Onze mensen zijn er over 't algemeen wel mee opgezet. Tot de eerste wereldoorlog uitbreëkt en al vlug de keerzijde van de medaille te voorschijn komt. Een flink stuk van ons dorp ondergaat de taktiek van de verschroeië aarde. Vele huizen worden gewoon afgestookt ! De bewoners staan op straat !

Inzonderheid voor de boeren was de aanleg van de 'linie' gewoon een ramp. De oogst was nog maar pas binnengehaald en alle schuren en schelven staken barstens vol. Het vee dat in die tijd nog op haast alle hoeven het ganse jaar door in de stallen bleef - weiden zoals nu zag men toen bijna niet - moest kost wat kost ergens ondergebracht worden. Gelukkig was solidariteit en hulpvaardigheid tussen burens en familie in die moeilijke tijd geen ijdel woord en de meeste slachtoffers geraakten dan ook vroeg of laat ergens geborgen. Het werd soms wel een maandenlang hokken in bakhuizen van een paar vierkante meter groot en de slaapkamer was meestal niets anders dan een hooizolder of een met wat zak-

ken afgespannen 'karkot' maar men zat droog. Enkelen lukten er zelfs in om in een paar dagen een nieuw onderkomen te bouwen. In een ware razernij werd dan van hun huis alles afgewrongen en uitgebroken wat bruikbaar en te dragen was en naast de 'linie' terug ineengeslagen. Er waren echter ook oude sukkelaars die alles apatisch en versuft over zich heen lieten gaan. Met slechts wat waardeloze prullen in een handdoek geknoot stonden zij dan verwezen en schreiend toe te zien hoe hun hebben en houden, soms de vrucht van een heel leven werken en sparen, in de vlammen opging.

Sus Van de Wouwer, vader van Mans, Tiest en Gust, een stille doorbrave man, lag ziek te bed en is toen als rijkste boer van Kessel in 'den ovenbuur' (bakhuis) Ten Dijke gestorven. De familie Van de Wouwer had haar intrek in 't bakhuis moeten nemen. Een obus vlak op de stal terechtgekomen, had stal en hoeve in de vlammen doen opgaan. De verschroeide kadavers van de nog vastgebonden koeien waren afzichtelijk om zien.

Daarbij kwam nog dat heel wat vrouwen geheel alleen 'hun plan moesten trekken'. Vele mannen waren immers ingezet om loopgraven aan te leggen, prikkeldraad te spannen en zakken te dragen in het fort. De onaf-

gewerkte geschutskoepels werden nog rap-rap versterkt met het nog voorradige cement. De opgestapelde zakken werden dan overvloedig met water begoten zodat het cement versteende. (1)

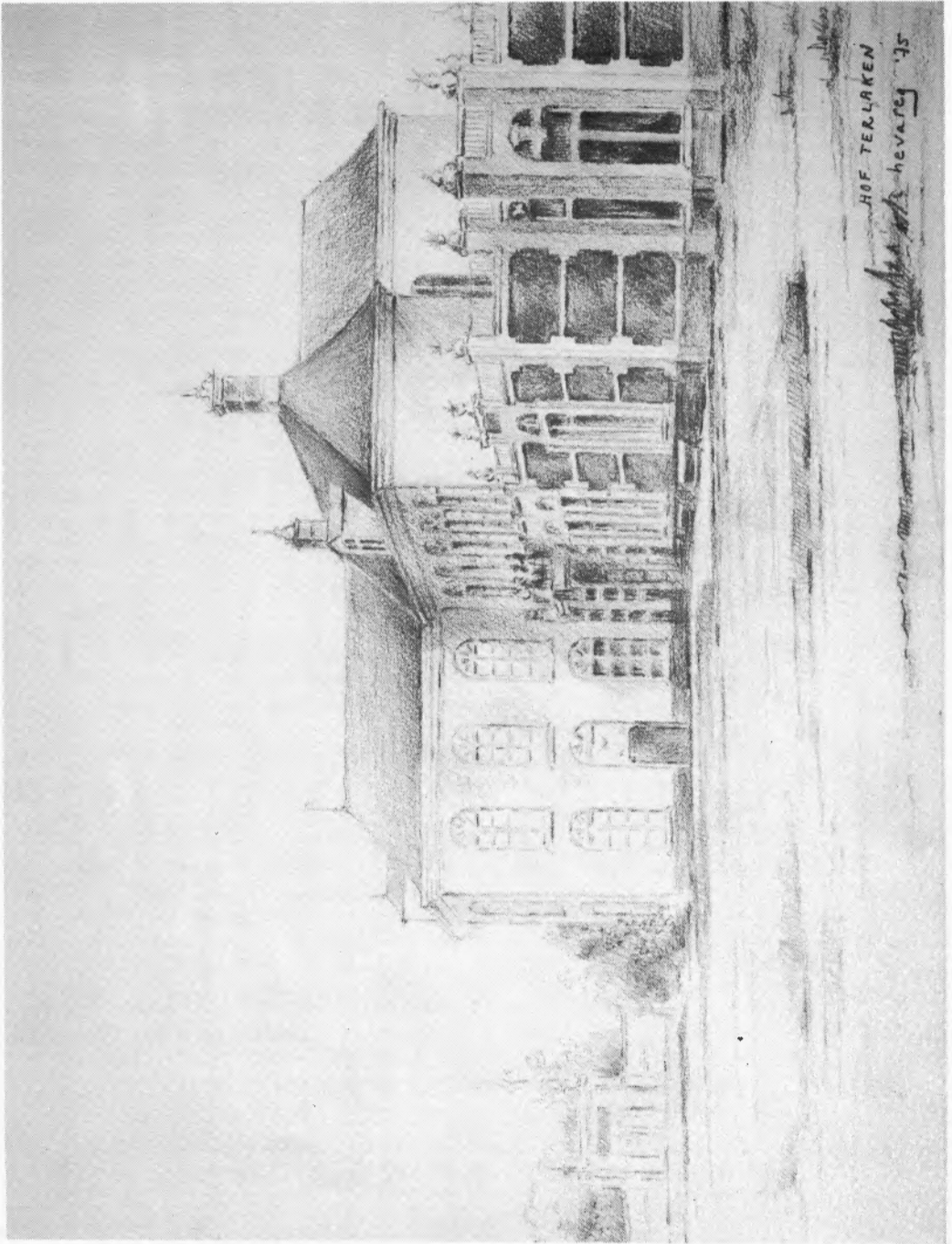
Het kasteel Hof Terlaken, dat ook in de 'linie' viel, werd tot op de grond afgestookt en de eigenaar ervan stond er als een kind bij te wenen toen de eeuwenoude prachtige beukendreef die er naartoe voerde werd afgezaagd.

Ook moesten alle omgehakte bomen en struiken verwijderd worden uit 'de linie' ofwel weggerold en versleurd om grachten en putten te vullen. Een groot werk want er was zoveel hout gekapt dat weken aan een stuk de lucht werkelijk verzadigd was met de doordringende zoeterige geur van drogende bladeren.

De eerste dagen vonden vele mannen dat zwaar labeur niet zo erg. Een golf van patriotisme spoelde over het land en voor zover men er persoonlijk niet te veel last of schade van had was men er op gebrand om - ieder op zijn manier dan - het land te kunnen dienen. (De slachtoffers die in 'de linie' vielen dachten er wel enigszins anders over). Na een paar dagen zwoegen aan het ongewone werk zakte het enthousiasme van de meesten wel gevoelig. Nog enkele dagen later vertikten een deel het om zo maar zonder vergoeding te moeten slaven en een groep ging in staking! Waarschijnlijk de eerste staking die ooit in ons dorp uitbrak. Er werd echter vlug onderhandeld en een compromis kwam uit de bus. Men zou terug aan de slag gaan mits een dagvergoeding van ... 1 frank! Het arbeidstempo was echter heel wat trager dan in de eerste dagen. De fut was er uit!

En langzamerhand begon ook de angst te groeien. De kranten schreven wel dat de vijand te Halen de oorlog verloren had en dat de strijd naar wens verliep maar op 20 augustus werd Brussel bezet. (2) Het Belgisch

-
- (1) Een doeltreffend procédé ofwel materiaal van goede kwaliteit. Alles ligt er nog zoals het 60 jaar geleden opgestapeld werd. De weefseltekening van de, vanzelfsprekend verteerde zakken, is nog te zien. Kenschetsend voor de mentaliteit van de fortcommandant - de meester na God op zijn fort - is wel volgende, op zichzelf onbelangrijke gebeurtenis. Tijdens het opstapelen der cementzakken begon het plots te regenen. Enkele mannen - knapen nog - sloegen het stof uit een lege zak om die dan te kunnen omhangen als bescherming. De commandant die daar toevallig voorbijkwam kreeg wat van dit stof op zijn mooi uniform. Hij kreeg een woedeaanval en sloeg en schopte als een razende de 'onverlaat' die hem zo iets durfde aandoen.
  - (2) De onbetrouwbaarheid van de berichtgeving in de gazetten (toen, om zo te zeggen, het enige nieuwsmedium) was in die dagen gewoon verbijsterend. Op 8 oktober - de Duitsers stonden voor de poorten van Antwerpen - blokletterden ze nog dat de forten stand hielden. Deze waren reeds op 2 oktober gevallen. Op 9 oktober viel Antwerpen zelf!

HOF TERLAKEN
hevatog '95

leger begon zich terug te trekken op de vesting Antwerpen. Kessel met zijn fort voelde de oorlog op zich afkomen. Op 28 augustus werd Heist-op-den-Berg gebombardeerd en een stroom van vluchtelingen, de doodsangst nog in de ogen, begon door ons dorp te trekken. Die mensen geloofden nog rotsvast in de oninneembaarheid van de forten en zochten bescherming achter de vesting. En enkele weken zag het er naar uit dat ze gelijk gingen krijgen. De opmars van de Duitsers scheen doodgelopen. Sommige vluchtelingen keerden al naar huis terug. Die schijnbare rust was echter een illusie. Elders werd er fel gevochten en vlakbij werd alles in gereedheid gebracht voor de aanval op de fortengordel (3). Al wat er tot hiertoe gebeurde was dan ook slechts een wrange voorsmaak van wat nog komen moest.

Op 28 september begon dan de echte geschiedenis van het fort. Een korte geschiedenis. Het fort heeft immers slechts enkele dagen 'gediend'. Een week om juist te zijn. 'De Zwarte Week' in de geschiedschrijving. Want al leest men in de officiële geschiedschrijving : 'Groote artillerie-duellen grepen plaats tusschen de Duitschers en de verschietende kanonnen van het fort van Kessel', objectief beschouwd was de rol van Kessel-fort niets anders dan een tragi-komisch intermezzo en een lijdzaam ondergaan van de gebeurtenissen!

De echte slag om de forten speelde zich immers af in de sector Lier-Walem met Sint-Katelijne-Waver als middelpunt van de aanval. Kessel lag buiten de aanvalzone en kreeg slechts 'een paar druppels van de vlag'.

Toch voelde het fort zich geroepen een rol te spelen in de strijd en opende op die historische 28ste september, het was een zondag, het vuur. Om 2 uur in de namiddag, de aanval op Waver was toen al enkele uren bezig richtte Kessel-fort zijn kanonnen naar het oosten. In de omgeving van Bouwel waren immers Duitsers waargenomen en de commandant gaf bevel tot vuren.

Helaas er klopte iets niet ! Het 'boenkte' wel toen de schoten afgingen maar dat was dan ook ongeveer alles. Het vuur droeg niet erg ver en sommige granaten geraakten amper over de vestingsgracht ! Andere obussen lieten bij het neerkomen alleen maar een gesis horen in plaats van te ontploffen. De Duitsers in Bouwel hebben dan ook nooit geweten dat ze beschoten werden. Wat er nu precies haperde zal wel altijd een vraagteken blijven. Deugde de munitie niet ? Haperde er iets aan de kanonnen of waren de bedienaars van de stukken gewoon niet opgewassen tegen hun taak ? Wie zal het zeggen ? In ieder geval het vuren duurde niet lang en de 'Generale Staf' in Antwerpen werd van de toestand op de hoogte gebracht. Deze zond onmiddellijk een groep 'specialisten' ter plaatse om een onderzoek in te stellen. Men zal dan waar-

---

(3) De reusachtige kanonnen om de forten te vernielen moesten per spoor aangevoerd worden. Ook het aanbrengen van munitie (sommige obussen wogen meer dan een ton per stuk) moest per trein gebeuren.

schijnlijk tot het besluit gekomen zijn dat slechte munitie de oorzaak van het falen was want nog dezelfde avond kwam er in het station een trein toe met nieuwe granaten. De ganse nacht door werd er dan met de kleine munitiewagentjes, 'caissonnekes' in de volksmond, weg en weer gereden. En het moest vooruitgaan want men lei de zweep over de paarden zodat 'het vier' uit de kasseiën ketste.

En 's anderendaags ging het beter ! Deze keer schoot men in de richting van Berlaar - de vijand was toen al tot aan de Nete doorgedrongen - en het moet gezegd de schoten droegen verder. Eerst tot in het dorp dan al tot tegen d'elzen en dan zelfs voorbij de Bartstraat. Eén schot was zelfs roos. Vlak in de eeuwenoude schuur van de Wielshoeve (4).

De boer, Bouwen was zijn naam en een van de weinige Kesselaars die toen nog niet gevlucht waren, nam dit niet. Hij ging zijn buurman omhalen en samen trokken ze naar het fort om te reklameren. De com-

---

(4) De hoeve wordt nu bewoond door de familie Lembregts-Nijs (zoon van schepen Lembregts). Men noemt ze soms ook de Spookhoeve.

mandant reageerde zoals het past voor een man die heer en meester is over een vesting. Hij was vreselijk in zijn g... gebeten en deed de twee mannen met klikken en klakken aan de deur gooien. Het schieten werd dan ook voortgezet.

En deze keer moeten de Duitsers gemerkt hebben dat ze beschoten werden want ze beantwoordden het vuur. Maar ook hun geschut was licht en droeg niet ver zodat men tot de zonderlinge toestand kwam dat men mekaar beschoot zonder elkaar te raken.

De meeste obussen kwamen dan ook zo maar ergens in het veld terecht al scheen het hoofddoel van de beschieting toch wel Kessel-dorp te zijn. Dit schijnbaar doelloos heen en weer vuren - of was het bedoeld als een soort spervuur - hield dan aan, nu en dan onderbroken door periodes van kalmte, tot 2 oktober.

Het fort zelf was toen nog niet geraakt. In het dorp was er echter heel wat schade aangericht. Aan de 'Molenhoek' was er een serie huizen uitgebrand, in de 'Geitenstraat' en in de nabijheid van de kerk werden verscheidene huizen vernield en de kerk zelf werd tamelijk zwaar beschadigd. Ook her en der verspreid over het grondgebied van ons dorp werden er nog heel wat woningen getroffen of brandden geheel of gedeeltelijk uit.

Burgerslachtoffers waren er niet. Haast iedereen was gevlucht. Wel sneuvelde er een soldaat. In welke omstandigheden en wanneer juist is nooit duidelijk geworden. Men vond zijn lijk in een houtkant aan 'Het Kapelleke'.

Op 2 oktober werd dan het fort zelf beschoten, met licht en onnauwkeurig gericht vuur zodat de aangerichte schade dan ook onbelangrijk was.

De volgende dag werd het echter menens. Middelzwaar geschut - vrijgekomen op andere plaatsen waar de forten al gevallen waren, bestookten het fort en veroorzaakte zware schade. De kanonnen van Kessel-fort zwegen. De stemming van de soldaten was van de overmoed uit de eerste dagen omgeslagen tot angst. De berichten die doorsijpelden uit de aanvalssector waar de forten tot pulver geschoten werden en het falen van het eigen fort - de verdedigers zagen nu wel in dat de forten een blunder van formaat waren - misten hun psychologisch effect niet.

Ook het bombardement door 'De Zeppelin', al gooide die slechts één bom - die dan nog geen doel trof (ze viel op de buitenrand van de vestingsgracht) - maakte diepe indruk op de soldaten. Zoiets hadden ze nog nooit gezien en ze voelden dan ook aan dat de vijand op technisch gebied ver op hen vooruitlag.

De doodsbange soldaten, enkele dagen vroeger nog vol geestdrift en er op gebrand om de vijand mores te leren, wilden nu nog maar één ding:

Weg uit het fort ! Ze wisten dat ze machteloos stonden tegen een vijand die ze niet zagen en die ze zelfs niet konden raken. Ze beseften dan ook maar al te wel dat ze met in het fort te blijven alleen maar als ratten in een val, het einde konden afwachten.

's Avonds werd dan ook met stille trom het fort verlaten. De 330 man sterke bezetting, of toch een groot deel ervan, zou de nacht doorbrengen in het bos 'Den Aerd'. 's Anderendaags zou men dan wel verder zien wat er te doen stond. Het was niet meer nodig.

's Anderendaags stierf het fort.

(Vervolg en slot in volgend nummer van Salvator)

Lode Van Regenmortel

IN 'T KORT GENOTEERD

Onze allerbeste vriend René Diels, een oud-Kesselaar die in Antwerpen woonde, is heengegaan.

Wij droegen hem zeer diep in ons hart. Zijn uitgesproken sympathie voor Salvator koppelde hij aan zijn diepe genegenheid voor de bejaarden van het Sint-Jozef Rusthuis te Kessel. Jaarlijks betaalde hij immers zelf het abonnementsgeld voor een 40-tal mensen van het gasthuis. Wij mochten het van hem aan niemand vertellen. Maar nu hij er niet meer is mogen alle lezers van Salvator weten hoe edelmoedig en liefdevol hij tegenover onze ouderlingen van 't Gasthuis stond, die helaas zo dikwijls worden vergeten.

In naam van al zijn vrienden van het Gasthuis zeggen wij "Dank U René voor de lieve attentie jegens ons !"

Aan zijn dierbare vrouw, kinderen en familieleden bieden wij onze oprechte en christelijke deelneming aan.

In de nacht van zaterdag 8 op zondag 9 november werden de bewoners van de Landstraat, Kleine Puttingbaan, Schransveld, Salvatorbaan en Akkerweg voor de zoveelste keer opgeschrikt door een helse autorally.

Tegen 120 km per uur raasden deze gevaarlijke autogekken met huilende motoren in 't holst van de nacht over vernoemde zeer smalle, bochtige en soms bultige wegen.

Niet enkel de nachtrust van de omliggende bewoners werd hierdoor weers gestoord doch toevallige voorbijgangers, fietsers of autovoerders van het 'normale' type moesten kijken dat ze weg kwamen, wilden ze niet door deze horde automaniakken verbrijzeld worden.

Wij vinden het onbegrijpelijk dat ons gemeentebestuur toelating verleent aan een bende razende gekken om in volle nacht over deze stille woonwijkstraten hun manie in 't schijnsel van 36 koplampen te mogen botvieren.

Moet er dan echt eerst een dode vallen ? Worden er al niet genoeg 'vermoord' op onze gewone wegen ? Langs al deze landelijke wegen heeft ons Gemeentebestuur uit veiligheidsoverwegingen verkeersborden geplaatst met vermelding 'Maximum 40 km per uur'. Zijn deze dan misschien enkel bedoeld om de brave burger een proces aan zijn been te lappen wanneer hij per vergissing tegen 50 km per uur rijdt ?

Wij eisen dat dergelijke rally's in onze woonwijken eens en voor altijd gedaan zijn !

Alweer zal men ons verwijten dat wij tegen alles en nog wat protesteren, doch hier zijn het de mensen van de Landstraat, Schransveld, Salvatorbaan, Akkerweg en Kleine Puttingbaan zelf die deze gevaarlijke gekken kotsbeu zijn !

Tenzij ons gemeentebestuur deze straten beschouwt als racebanen voor vreemdelingen die in hun eigen gemeente met hun spelletje voor onvolwassenen buiten vliegen !

OPEN BRIEF AAN HET GEMEENTEBESTUUR

Dierbaren,

Sedert ons open briefje van 10.3.75 is er heel wat fusie-water door de Lindekensbeek gelopen; zoveel zelfs dat de beslissing in het parlement gevallen is en dat Kessel definitief ophoudt te bestaan als onafhankelijke gemeente.

Vanzelfsprekend kennen we uw gevoelens niet. We weten niet wie onder U triomfeert en wie zich verslagen voelt. We hebben er echter een sterk vermoeden van dat de meesten onder U aarzelen. Volgens de "Grote van Dale" betekent aarzelen : "twijfelen, weifelen", maar ook "krampachtig met de gelijknamige sluitspier werken". Anders gezegd : "ze nijpen".

We vermoeden dat ge ze nijpt. Wie van dichtbij de fusiedebatten gevolgd heeft kan aannemen dat gij niet erg fier zijt over de grote manitoe's van uw partij. Nog nooit werden er in 't publiek zoveel muilkorven aangebonden; nog nooit werden de democratische spelregels zo erg verkracht

als in dit fusie-debat. Behalve dan in de koningskwes- tie, daar ging het er nog erger aan toe : een democratische uitspraak van het volk werd gewoon genegeerd en de CVP liet de koning de laan uit sturen !

Het is passend de ouderwetse Mechelse catechismus ter hand te nemen om samen een klein gewetensonderzoek te doen. Lezen we daar niet dat men kan zondigen door verzuim ? Wel, dierbaren, gij hebt openlijk gezondigd door verzuim ! In eer en geweten : wat hebt gij gedaan voor het behoud van de Kesselse zelfstandigheid ? Hebt gij de uitdrukkelijke wil van 95 % van de bevolking gerespekteerd ? Hebt gij, in navolging van de CVP-mandatarissen uit Berlaar - die met een gemeente vuist- slag op de tafel van het partijbestuur dreigden massaal de CVP-lidkaar- ten binnen te sturen en aldus de partij door de knieën deed gaan - óók het volk boven de partij gekozen ? Welke argumenten hebt gij uit- gespeeld om het democratisch beginsel te doen zegevieren ? Gij hebt een parlementairke uit Bonheiden doen komen om aan de goegemeente de zegeningen van de fusies te doen uitleggen. Gij hebt aan ons adres enkele zure oprispingen gemaakt omdat we enkele vragen durfden stellen. Door wie hebt gij U een muilkorf doen aanbinden ? Hebt gij onderzocht wie de betalenden zullen zijn in het fusiegeval ? Wie er profijt uit- haalt weet ge bij de volgende gemeenteverkiezingen : ze zullen op de kop- plaatsen van uw lijsten staan !

Uw schaamte verraadt een schuldgevoel ! We nemen aan dat de opposi- tie minder last heeft van schaamtegevoel : ze tellen maar voor kieke- vlees omdat hun partij in Brussel niets te vertellen heeft en daarbij zwe- ren ze ook niet bij het Evangelie ! De wroeging zal hen niet naar de biechtstoel doen sluipen. Zoveel te erger is het voor diegenen onder U die de CVP-staat van misdienaar Martens belijden. Eén kleine uitzonde- ring willen we maken voor Jef Lembregts, Leentje Van Dessel, Fonne Dillen en Frans Van Bael, die onvervaard naar de Mechelse partijraad togen om daar de stem van hun geweten te volgen ! Zij hebben de ivo- ren hoogmoed en de neerbuigende spot van de partijhengsten getrotseerd ! Zij hebben datgene gedaan waartoe zij verkozen waren door de Kes- se- laars : hun plicht !

Blijven nog onze zes andere Christelijke Mandatarissen over met nul komma nul op hun rapport ! Uw buigen voor de partijcenakels is een ge- brek aan moed, het zwichten voor het Brussels dictaat een vaandelvlucht ! Gij hebt op roekeloze wijze de Kesselse volkswil en het volksbelang ver- kwanseld. Waarom en tegen welke prijs ?

Laat het dorp dat gij in enkele jaren tijds, het mag en het moet gezegd, hebt opgebouwd tot een gemeente die er zijn mag u dan plots zo onver- schillig ? Is uw houding alleen maar koele berekening ? Of is alles terug te brengen tot een deemoedige onderdanigheid aan een partij die gij - uit opportunisme - volgt tot in haar dwaasheid ? En dan is het woord dwaasheid nog veel te zwak ! Een partij waarvan de voorzitter Martens ten aanschouwe van gans kijkend Vlaanderen - met zuivere oogopslag en zalvende stem - huichelachtig komt verklaren dat de fusies van gemeen- ten niets anders zijn dan een uitwerken van de democratische volkswil.

Een teken aan de wand voor een partij die zich vóór alles christelijk en democratisch noemt. Want diep in uw hart weet ge - net zo goed als wij - dat hier het schoentje nijpt ! Dat hier de basisprincipes van onze democratie worden verkracht ! Alle volksverlakkerij van een partijgebonden pers en alle juridische spitsvondigheid "op hoog niveau" ten spijt.

We begrijpen dan ook het knagen in uw maag en het kille zweet onder uw neus. Is het uw geweten dat van zich laat horen of de angst voor de toekomst. De verkiezingen zijn niet ver meer af en de plaatsen zullen duur zijn. Al zal het aantal zetels in Groot-Nijlen opgedreven worden tot 25 - wie spreekt daar steeds van matiging en besparen ? - toch zullen er enkelen niet meer bij zijn in de "gefusilleerde" gemeente. Koop nu reeds uw sporen. Versterk uw ellebogen. Scherp uw tanden om het strotbijten te vergemakkelijken. Ga bijtijds ter Paasbiecht om met een schone lei tegen de volkswil te kunnen zondigen. Doch vraag eerst aan de Kesselaars amnestie voor het verkwanselen van ons erfgoed. Want dit is nu eens geen verkavelen meer maar een totale uitverkoop! Of zijt ge nog altijd tegen amnestie?

Diezelfde Kesselaars zullen immers over minder dan een jaar de stemhokjes bevolken om een oordeel uit te spreken. Reken niet op hun kort geheugen. Misschien valt er op tijd en stond nog wel een open briefje in de bus.

Mogen wij u alvast aanraden op te komen onder uw oude benaming : "Christelijke Gemeentebelangen". Een beetje humor kan geen kwaad. Tussen haakjes, we begrijpen nog steeds niet dat ge de unieke kans hebt laten voorbijgaan om als nieuwe benaming voor Groot-Nijlen "Sint-Martens-Nijlen" voor te stellen. Wat zou het baaske gevleid zijn ! Of "Nyllen Saint-Michel" te ere van de echte baas ?

En om onze stemmen te bedelen stellen wij volgende slogan voor : "Kesselaars ! Wie beter dan wij kan uw belangen in Nijlen verdedigen ! " Zonder twijfel wint ge dan : "De prijs van de schunnigste mop".

Rust goed uit, dierbaren, het politieke beestenspel zal ongenadig zijn. Velen achten zich geroepen maar ze zullen op hun moeder roepen ! We hebben reeds een orkestzetel gehoord om uw esbatterementen van dicht bij te kunnen volgen. Op aanvraag klappen we ook in de handen (gratis) !

Tot een volgende keer ...

Redactie en Lay-out : Herman Van Regenmortel

Verantwoordelijke Uitgevers

Davidfonds Kessel
Romain Verreydt
Landstraat, 37/2
2508 KESSEL

Groencomité Kessel
Herman Van Regenmortel
Salvatorbaan, 9
2508 KESSEL

Heemvrienden Kessel
Frans Lens
Berlaarsesteenweg, 31
2508 KESSEL